

РЕШЕНИЕ

№ 6043

гр. София, 04.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в публично заседание на 22.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **6435** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. АПК, вр. с чл. 49, ал.3 от Закона за частната охранителна дейност (ЗЧОД).

Производството по делото е образувано по подадена от [фирма], със седалище и адрес на управление в [населено място], чрез пълномощника си адв. А. жалба срещу Заповед № 3286з-1766/26.05.2020 г. на директора на ГД Национална полиция, с която е отнет лиценз за извършване на частна охранителна дейност № 2676/28.03.2014 г., издаден на жалбоподателя.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на оспорената заповед, като издадена при съществени нарушения на административно производствените правила и в противоречие с материалния закон. Посочва, че действително А. Н. е управител и съдружник в дружеството жалбоподател, като притежава 50% от капитала на дружеството. При привличането му като обвиняем по пр.пр. № 30520/2018 г. по описа на СРП, многократно правил опити да прекрати участието си в [фирма], като продаде притежаваните от него дялове и да бъде освободен от качеството му на съуправител. По вина на другия съдружник при жалбоподателя, от началото на 2019 г. до настоящия момент не може да се проведе общо събрание на дружеството, за да прекрати участието си в [фирма]. Тъй като не е запознат със съдържанието на писмо от 21.03.2020 г., не е представил в определения срок възражения и доказателства относно обективната невъзможност да прекрати участието си в дружеството до приключване на производството по НОХД № 885/2019 г. по описа на СРС, образувано във връзка с внесеня обвинителен акт, по посочената

по-горе прокурорска преписка. Моли за отмяна на оспорената заповед.

В съдебно заседание, се представлява от адв. А., който поддържа жалбата и моли за отмяна на оспорената заповед.

Ответната страна е представила административната преписка.

Не е взела становище по жалбата.

В съдебно заседание се представлява от юк П., който оспорва жалбата като неоснователна. Посочва, че обстоятелството, че жалбоподателят не е могъл да свика и проведе общо събрание на дружеството не е проблем на наказващия орган. Фактът, че един от управителите на дружеството е осъждан е основание за отнемане на лиценза на дружеството. Поради това, заповедта е правилна и законосъобразна. Моли за отхвърляне на жалбата. Претендира присъждане на юрискоултско възнаграждение.

СГП не взема становище и не се представлява в съдебно заседание.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Безспорно по делото се установява, че дружеството жалбоподател [фирма], [населено място] притежава лиценз за извършване на частна охранителна дейност с № 2676/28.03.2014 г. за дейност по чл. 5, ал.1, т.2 ЗЧОД /охрана на имущество на физически или юридически лица/ за територията на цялата страна. Лицензът е издаден без срок. С допълнение към издадения лиценз от 14.08.2018 г., е включена и допълнителна дейност, а именно такава по чл. 5, ал.1, т.3 /сигнално охранителна дейност/ и т.5 /охрана на питейни заведения и развлекателни заведения, дискотеки и компютърни зали/.

Видно от направена справка в ТР към АВ, съдружници в [фирма] са А. Г. Н. и Л. М. Е., при равни дялове. Двата съдружници са и управители на дружеството.

По подаден до ГД НП, към МВР сигнал срещу А. Г. Н., със Заповед № 3286з-5000/13.12.2019 г. на директора на ГД НП, е възложена проверка, от която е установено, че управителят на дружеството А. Г. Н. е осъждан четири пъти, със споразумение от 2004 г., със споразумение два пъти през 2006 г. и с присъда от 2009 г. Три от престъпленията, за които е осъждан Н. са против собствеността – по чл. 194 и чл. 195 НП, а едно е по чл. 354А, ал. 1 НК. Другият управител на дружеството Е. не е осъждан.

Също така е установено, че към 19.12.2019 г. срещу А. Г. Н. има повдигнати обвинения по неприключили наказателни производства, а именно пр. Пр. Вх. № 30520/2018 г. по описа на РП-С., досъдебно производство № 80/2018 г. по описа на сектор КП 01 Престъпления против личността – СДВР, повдигнато обвинение на 11.01.2019 г. за престъпление по чл. 338, ал.1 НК, неосигуряване на мерки за сигурност при действия с ВОБ, пиротехнически изделия. Това се установява от издадено удостоверение рег. № И-39828-2/20.12.2019 г.

Установено е също, че срещу А. Г. Н. в СРС е внесен обвинителен акт за престъпление по чл. 338, ал.1 НК, на 16.01.2019 г. Образувано е НОХД № 885/2019 г. по описа на СРС, и към м.03.2020 г. е висящо.

Събрана е и информация от ТД на НАП относно задължения на дружеството към държавата, като е установено, че [фирма] има непогасени задължения по СД поЗДДС с № 22021817713/16.12.2019 г.

Резултата от проверката е обобщен в справка рег. № 3286р-2629/17.01.2020 г. до директора на Главна дирекция „Национална полиция“, в която е описана фактичката обстановка и събраните по проверката доказателства, като е предложено при наличие на основания по чл. 49, ал.1 ЗЧОД да се пристъпи към издаване на заповеди за отнемане на лиценза на дружеството.

С оглед извършената проверка, до [фирма] е изпратено съобщение за започване на производство по отнемане на лиценза за извършване на частна охранителна дейност № 2676/28.03.2014 г., в което е описана фактичката обстановка и събраната информация, както и каква е причината за започване на процедурата, а именно установено е, че един от съдружниците в дружество с ограничена отговорност, А. Г. Н., е привлечен като обвиняем за умишлено престъпление от общ характер, а именно на лицето е подвигнато обвинение, като СРС е внесен обвинителен акт на 16.01.2019 г., за извършено от него престъпление по чл. 338, ал.1 НК, като в СРС е образувано е НОХД № 885/2019 г. по описа на СРС и към м.03.2020 г. е висящо. Посочено и също и правното основание, на което ще бъде отнет лиценза. Даден е 7-дневен срок за представяне на допълнителни доказателства и възражения.

Писмото е връчено на представител на дружеството на 30.03.2020 г.

Възражение не е постъпило.

Изготвено е предложение рег. № 3286р-22484/26.05.2020 г. до директора на Главна дирекция „Национална полиция“ за отнемане на лиценз за извършване на частна охранителна дейност с № 2676/28.03.2014 г. за дейност по чл. 5, ал.1, т.2, т.3 и т.5 ЗЧОД. Предложението представлява обобщена справка относно събраните доказателства и извършените действия по проверката, както и анализ на приложимите норми. В предложението е посочено, че е налице основание за отнемане на лиценза на основание чл. 49, ал.1, т.2, вр. чл. 47, т.5, б. Б ЗЧОД, тъй като на един от съдружниците в дружество [фирма], А. Г. Н., е повдигнато обвинение за умишлено престъпление от общ характер по чл. 338, ал.1 НК, по което е образувано НОХД № 885/2019 г. по описа на СРС.

Директорът на Главна дирекция „Национална полиция“ е постановил заповед № 3286з-1766/26.05.2020 г., с която е отнел лиценза за извършване на частна охранителна дейност с № 2676/28.03.2014 г. за дейност по чл. 5, ал.1, т.2, т.3 и т.5 ЗЧОД, за територията на цялата страна, издаден на дружеството. В заповедта, като правно основание за издаването ѝ е посочена разпоредбата на чл. 41, ал.4 ЗМВР и чл. 49, ал.1, т.2, вр. чл. 47, т.5, б. Б ЗЧОД. Мотивите за отнемане на лиценза са свързани с това, че на един от съдружниците в дружество [фирма], А. Г. Н., е повдигнато обвинение за умишлено престъпление от общ характер по чл. 338, ал.1 НК, по което е образувано НОХД № 885/2019 г. по описа на СРС.

Заповедта не е връчена на представител на дружеството, тъй като съобщението до същия се е върнало с отбелязване, че адресата е преместен на нов адрес. Тъй като в ТР не е отбелязана смяна на седалището на дружеството, ответникът е пристъпил към връчване на съобщението по реда на чл. 26 АПК. Съобщението е публикувано на интернет страницата на ГД НП на 18.06.2020 г и е свалено от тям на 06.07.2020 г., съгласно становище на ответника.

Жалбата е подадена на 29.06.2020 г. чрез органа.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален

административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Предмет на оспорване е заповед № 3286з-1766/26.05.2020 г. на директора на Главна дирекция „Национална полиция“, с която е отнет лиценз № 2676/28.03.2014 г. за извършване на частна охранителна дейност, за територията на цялата страна, за дейност по чл. 5, ал.1, т.2, т.3 и т.5 ЗЧОД от дружеството [фирма].

Жалба е процесуално допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена от активно легитимирано лице, адресат на заповедта, с която се засягат негови права и законни интереси

Жалбата е подадена в срока по чл. 149 АПК, като относно спазването на срока, съдът е изложил мотиви в определение от 10.09.2020 г., които се поддържат и към настоящия момент. От представените доказателства се установява, че заповедта не е надлежно връчена на дружеството. След неуспешно връчване на съобщението за издадената заповед, ответникът е изготвил докладна записка от 17.06.2020 г., с която се предлага поставяне на съобщение по реда на чл. 26, ал.1 АПК на интернет страницата на ГД НП. Не се представиха доказателства за датата на поставяне на съобщението, но доколкото жалбата е подадена на 29.06.2020 г. чрез органа, то от датата на издаване на докладната записка – 17.06.2020 г., до датата на подаване на жалбата, не е изтекъл 14-дневния срок, поради което съдът приема, че жалбата е подадена в срока за обжалване. П. телефонен разговор с управителя на дружеството, от 10.06.2020 г., не може да се приеме за дата на връчване на заповедта, тъй като в докладната записка за проведения разговор, не е отразено той да е запознат със съдържанието на заповедта, а е посочено единствено, че е поканен тя да му бъде връчена.

Жалбата е насочена срещу годин за оспорване административен акт по смисъла на чл. 21 ал.1 АПК. Поради това жалбата следва да бъде разгледана по същество.

В настоящето производство и съгласно чл. 168, ал. 1 във връзка с чл.146 от АПК съдът проверява законосъобразността на оспорения административен акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта на закона.

По съответствие с процесуалния закон.

Оспорената в настоящото производство заповед за отнемане на лиценза за извършване на частна охранителна дейност е издадена от компетентен административен орган - директора на Главна дирекция "Национална полиция", който съгласно чл. 40 ЗЧОД е оправомощеният от закона орган да издава, респективно отказва издаването на лицензи за извършване на частна охранителна дейност. По аргумент и от чл. 49 ЗЧОД, където са уредени основания за отнемане на лиценз, във вр. с чл. 40 от закона, органът който е компетентен да издаде лиценза, е компетентен и да го отнеме. В настоящия случай оспорената заповед е издадена от Директора на Главна дирекция „Национална полиция“, който съгласно цитираните разпоредби се явява материално компетентен орган да издава и респективно да отказва или отнема лицензи по реда и условията на ЗЧОД. При издаването на административния акт е спазена предписаната от закона писмена форма, като в акта се съдържат фактическите и правни основания за издаването му. Изрично в заповедта са посочени мотивите за издаването ѝ, а именно на един от съдружниците в дружество [фирма], А. Г. Н., е повдигнато обвинение за

умишлено престъпление от общ характер по чл. 338, ал.1 НК, по което е образувано НОХД № 885/2019 г. по описа на СРС. Посочено е и правното основание за издаването на заповедта - чл. 41, ал.4 ЗМВР и чл. 49, ал.1, т.2, вр. чл. 47, т.5, б. Б ЗЧОД.

Спазена е процедурата по издаване на акта, като жалбоподателят е бил надлежно уведомен за започналото производство по отнемане на лиценза му, като му е дадена възможност да представи възражения и допълнителни доказателства, в случай, че намери за необходимо. По този начин правото му на защита не е било ограничено. При реализираното в пълен обем при съдебното обжалване право на защита, жалбоподателят не е изложил съображения по същество и не е представил доказателства, които ако би бил направил, съответно представил пред административния орган в хода на административното производство, би се стигнало до неиздаване на акта/издаване на акт с друг резултат. При издаване на акта не са допуснати и нарушения на административно-производствените правила, които да бъдат определени като съществени и които да мотивират неговата отмяна. Нарушението на процесуалните правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган.

Предвид изложеното, съдът намира, че оспорения отказ е постановен в съответствие с процесуалните правила за това.

По съответствие с материалния закон.

Съдът намира жалбата за неоснователна.

Съгласно разпоредбата на чл. 49, ал.1, т.2 от ЗЧОД, която е послужила като основание за издаване на оспорваната заповед, Лицензът се отнема от органа по чл. 40 с мотивирана заповед в случаите по чл. 47, т. 5, ако в 30-дневен срок от настъпване на обстоятелствата физическото лице не прекрати участието си в търговското дружество или в юридическото лице. В чл. 47 ЗЧОД, към която препраща цитираната по-горе разпоредба, са предвидени случаите, в които се отказва издаването на лиценз, т.е., отнемането на лиценза се извършва на същите основания, на които може да се откаже и издаването му, т.е. съществува обстоятелство, което е пречка за издаване на лиценз. В конкретния случай това е когато съдружник в дружество с ограничена отговорност, е привлечено като обвиняем за умишлено престъпление от общ характер. Тълкувайки въпросната норма, съдът приема, че следва да бъдат установени няколко предпоставки, за да бъде налице основание за отнемане на лиценз на това основание, а именно да има издаден валиден лиценз и един от съдружниците в дружеството, притежател на лиценза, да е привлечен като обвиняем по съответния за това ред и то за умишлено престъпление от общ характер. Привличането като обвиняем е процедура, която се осъществява на фаза досъдебно производство, с предявяване на обвинение от страна на органите на досъдебното производство. Тогава това лице придобива качеството обвиняем. Внасянето на обвинителен акт в съда прави обвиняемия подсъдим.

Няма спор по делото, че жалбоподателят е бил лицензиран за извършване на частна охранителна дейност по чл. 5, ал. 1, т. 2 ЗЧОД – охрана на имущество на физически или юридически лица за територията на цялата страна, както и че с допълнение към лиценза, към лицензираните дейности са добавени и такива по т.3 /сигнално охранителна дейност/ и т.5 /охрана на питейни заведения и развлекателни заведения,

дискотеки и компютърни зали/ от същата разпоредба. Не е спорно и, че „С. С.“ е дружеството с ограничена отговорност, а съдружници при равни дялове, както и управители на дружеството са А. Г. Н. и Л. М. Е.. От събраните в хода на проверката доказателства се установява, че управителят на дружеството А. Г. Н. е осъждан четири пъти, със споразумение от 2004 г., със споразумение два пъти през 2006 г. и с присъда от 2009 г. Три от престъпленията, за които е осъждан Н. са против собствеността – по чл. 194 и чл. 195 НП, а едно е по чл. 354А, ал. 1 НК. Също така се установява, че към 19.12.2019 г. срещу А. Г. Н. има повдигнати обвинения по неприключили наказателни производства, а именно пр. пр. вх. № 30520/2018 г. по описа на РП-С., досъдебно производство № 80/2018 г. по описа на сектор КП 01 Престъпления против личността – СДВР, повдигнато обвинение на 11.01.2019 г. за престъпление по чл. 338, ал.1 НК, неосигуряване на мерки за сигурност при действия с ВОБ, пиротехнически изделия. Това се установява от издадено удостоверение рег. № И-39828-2/20.12.2019 г. Установено е също, че срещу А. Г. Н. в СРС е внесен обвинителен акт за престъпление по чл. 338, ал.1 НК, на 16.01.2019 г. Образувано е НОХД № 885/2019 г. по описа на СРС, и към м.03.2020 г. е висящо. Престъплението по чл. 338, ал.1 НК е общоопасно престъпление и се изразява в престъпно държане, пренасяне, изпращане или работа с взривни вещества, огнестрелни оръжия, боеприпаси за огнестрелни оръжия или пиротехнически изделия, и не вземане на необходимите мерки за сигурност и особено мерките, предвидени в надлежните правилници, наредби или инструкции. Безспорно е, че това престъпление е от общ характер, тъй като се преследва от прокуратурата като държавен обвинител, а не от пострадало лице, като частен тъжител.

Всички тези установени обстоятелства не се оспорват от страна на жалбоподателя. Единственото твърдение, изложено в жалбата е свързано с това, че съдружникът А. Г. Н. имал желание и направил опити да свика общо събрание на съдружниците над дружеството, с цел да прехвърли своите дялове на другия съдружник, но поради недобросъвестно поведение от страна на другия съдружник Е., не успял. От една страна това възражение няма никаква правна стойност, тъй като законът е предоставил на съответния съдружник 30-дневен срок от настъпване на обстоятелството, за да прекрати участието си в търговското дружество. Т.е. причините за непрекънатото участие на този съдружник, не интересуват закона. А от друга, прокурорската преписка е образувана още през м.08.2018 г., а обвинението е повдигнато на 11.01.2019 г., като обвинителния акт е внесен в съда на 16.01.2019 г., а процесната заповед е издадена чак на 26.05.2020 г., т.е. почти две години от образуване на прокурорската преписка. Т.е., Н. е имал достатъчно време, за да прекрати участието си в дружеството. На трето място, по делото не се събраха абсолютно никакви доказателства, установяващи наличието на предприети от страна на Н. действия по прекратяване на съдружието си в дружеството, т.е., покана за свикване на общо събрание на съдружниците или друго. ТЗ е разписал реда, по който следва да се прекрати съдружието в едно дружество, като това да бъде възможно дори и при укриване от страна на друг съдружник. Доказателства за предприети такива действия не бяха представени по делото и този факт остана недоказан.

Наличието на повдигнато обвинение на съдружник на [фирма] за престъпление от общ характер е установено с доказателства, предоставени от компетентните органи, в случая информация е получена от СГП и от НСлС. От това следва, че е доказано по делото, а същото представлява пречка за издаване на лиценз и съответно основание за

отнемането на вече издаден такъв.

Предвид изложеното, АССГ, II отделение, 59-ти състав намира, че процесната заповед за отнемане на лиценза за извършване на частна охранителна дейност, не противоречи на процесуалния и материалния закон, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена.

По разноските:

Предвид изхода на спора, на жалбоподателят не се дължат разноски.

Ответникът е направил искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Предвид изхода на спора такова следва да му се присъди в размер на 100,00 лв., определен на основание чл. 24 НЗПП, вр. чл. 78, ал.8 ГПК, вр. с чл. 37 ЗПП.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 и чл. 173, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], със седалище и адрес на управление в [населено място], чрез пълномощника си адв. А. жалба срещу Заповед № 3286з-1766/26.05.2020 г. на директора на ГД Национална полиция, с която е отнет лиценза за извършване на частна охранителна дейност № 2676/28.03.2014 г., издаден на жалбоподателя.

ОСЪЖДА [фирма], с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място] **ДА ЗАПЛАТИ** на Главна дирекция „Национална полиция“ към МВР сумата от 100,00 лв. разноски по делото за юрисконсулт.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване, с касационна жалба, пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му.

Препис от решението да се изпрати на страните по спора.

СЪДИЯ: